

Sygn. akt XI W 4504/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w XI Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: **SSR Marcin Czerwiński**

Protokolant: Paulina Adamska

w obecności oskarżyciela publicznego: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2018r.

sprawy przeciwko **P. K.**, synowi A. i U., urodzonemu (...) w W.,

obwinionemu o to , że:

1. do dnia 15 listopada 2016 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za październik 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 1.941,22 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 655,25 zł,

FP i FGŚP – 132,17 zł,

Łącznie: 2.728,64 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

2. do dnia 15 grudnia 2016 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za listopad 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.058,50 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 687,20 zł,

FP i FGŚP – 121,24 zł,

Łącznie: 2.866,94 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

3. do dnia 15 stycznia 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za grudzień 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.058,50 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 687,20 zł,

FP i FGŚP – 132,57 zł,

Łącznie: 2.878,27 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

4. do dnia 15 lutego 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za styczeń 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 127,49 zł,

Łącznie: 3.016,07 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

5. do dnia 15 marca 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za luty 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 127,49 zł,

Łącznie: 3.016,07 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

6. do dnia 15 kwietnia 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za marzec 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.207,68 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 142,51 zł,

Łącznie: 3.065,63 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

7. do dnia 15 maja 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za kwiecień 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 127,49 zł,

Łącznie: 3.016,07 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

8. do dnia 15 czerwca 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za maj 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 127,49 zł,

Łącznie: 3.016,07 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

9. do dnia 15 lipca 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za czerwiec 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 137,29 zł,

Łącznie: 3.025,87 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

10. do dnia 15 sierpnia 2017 r. jako prowadzący działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...) nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnych za lipiec 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł,

ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł,

FP i FGŚP – 127,49 zł,

Łącznie: 3.016,07 zł

tj. o wykroczenie z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2016.1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz.U.2017.1778),

orzeka:

I. obwinionego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, stanowiących wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz z art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i za to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary;

II. na podstawie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 4504/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. prowadzi działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...). Działalność ta polega na świadczeniu usług związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych. Obwiniony w okresie od dnia 15 listopada 2016 roku do dnia 15 sierpnia 2017 roku nie dopełnił w przewidzianym przepisami terminach obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w odniesieniu do zatrudnionych pracowników wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych. Z dokumentów rozliczeniowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, iż obwiniony, jako płatnik składek, nie uregulował zobowiązań składkowych we wskazanej wysokości za następujące okresy:

- za październik 2016 r., w łącznej kwocie 2.728,64 zł (ubezpieczenia społeczne – 1.941,22 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 655,25 zł, (...) 132,17 zł) w terminie do dnia 15.11.2016 r.),
- za listopad 2016 r., w łącznej kwocie 2.866,94 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.058,50 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 687,20 zł, (...) 121,24 zł) w terminie do dnia 15.12.2016 r.),
- za grudzień 2016 r. w łącznej kwocie 2.878,27 zł ((ubezpieczenia społeczne – 2.058,50 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 687,20 zł, (...) 132,57 zł) w terminie do dnia 15.01.2017 r.),
- za styczeń 2017 r. w łącznej kwocie 3.016,07 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 127,49 zł) w terminie do dnia 15.02.2017 r.),
- za luty 2017 r. w łącznej kwocie 3.016,07 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 127,08 zł) w terminie do dnia 15.03.2017 r.),
- za marzec 2017 r. w łącznej kwocie 3.065,63 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.207,68 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 142,51 zł) w terminie do dnia 15.04.2017 r.),
- za kwiecień 2017 r. w łącznej kwocie 3.016,07 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 127,49 zł) w terminie do dnia 15.05.2017 r.),
- za maj 2017 r. w łącznej kwocie 3.016,07 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 127,49 zł) w terminie do dnia 15.06.2017 r.),
- za czerwiec 2017 r. w łącznej kwocie 3.025,87 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 137,29 zł) w terminie do dnia 15.07.2017 r.),
- za lipiec 2017 r. w łącznej kwocie 3.016,07 zł (ubezpieczenia społeczne – 2.173,14 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 715,44 zł, (...) 127,49 zł) w terminie do dnia 15.08.2017 r.).

Przedsiębiorstwo obwinionego od roku 2011 miało bardzo duże trudności finansowe spowodowane faktem, iż obwiniony zawarł niekorzystne umowy z dużymi firmami z jakich nie potrafił się wywiązać. Powyższe skutkowało tym, iż kontrahenci wycofali się ze współpracy z nim, domagając się jednocześnie spłaty należnych im zaległości. Sytuacja ta doprowadziła do tego, że obwiniony popadł w zadłużenie. W 2013 roku wobec obwinionego wszczęte zostały postępowania egzekucyjne i dokonano zajęcia rachunków bankowych, przez co utracił on płynność finansową. P. K. stosownie do ówczesnych możliwości finansowych dokonywał regularnych wpłat na konto komornika na rzecz swoich wierzycieli. P. K. nie złożył jednak wniosku o ogłoszenie upadłości. W okresie objętym wnioskiem o ukaranie obwiniony nie regulował swoich należności wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z czasem, na skutek ożywienia rynku motoryzacyjnego sytuacja materialna obwinionego zaczęła się poprawiać a firma zaczęła zarabiać. W 2018 roku obwinionemu udało się dokonać całkowitej spłaty należności kontrahentów, czego dokonywał przez kilka lat. Obwinionemu pozostały nadal do zapłaty zaległości wobec Urzędu Skarbowego i ZUS-u. P. K. udało się dojść do porozumienia z Urzędem Skarbowym i ustalił spłatę podatków w ratach, co obwiniony czyni. Obwiniony podjął

również w marcu 2018r. rozmowy z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w zakresie możliwości uiszczenia należności w ratach, zaś dnia 19 września 2018 r. złożył dokumenty do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwracając się o możliwość uregulowania zaległości składkowych w ratach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień obwinionego (zapis audiowizualny rozprawy z dnia 17 października 2018 roku znajdujący się na płycie CD k. 81), wydruku stanu należności (k. 9), informacji z CEiDG (k. 10), deklaracji rozliczeniowych (k. 12-22), postanowienia Sądu wraz z uzasadnieniem (k. 66-70), korespondencji z ZUS (k. 71-76), pisma z ZUS (k. 77), zestawienia z Urzędu Skarbowego (k. 78-78v).

Obwiniony w trakcie postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że do nieopłacania składek objętym wnioskiem o ukaranie rzeczywiście doszło, przy czym nie wynikało to z braku jego chęci do ich uregulowania czy zaniechaniem z jego strony lecz spowodowane było brakiem możliwości finansowych. Do tej sytuacji doszło wskutek załamania rynku motoryzacyjnego i tego, że obwiniony wystawiał swoim klientom faktury z odroczonym terminem płatności, którzy się z niego nie wywiązywali bądź w ogóle ich nie płacili. Okoliczność ta wynikała również z faktu podpisania przez obwinionego kilku niekorzystnych umów z dużymi korporacjami. W konsekwencji wskutek tego, iż obwiniony nie był w stanie kupować towarów w takiej ilości na jaką się zobowiązał, kontrahenci odstąpili od współpracy z nim, domagając się spłaty przysługujących im należności. Z uwagi na fakt, iż obwiniony nie był w stanie wywiązać się z tych zobowiązań, pojawiły się firmy windykacyjne, prowadzone było postępowanie komornicze. Powyższe powodowało, że jakiegokolwiek zyski przeznaczal na spłatę swoich wierzycieli i nie mógł on w tym czasie opłacać składek do ZUS, gdyż nie starczało mu środków. Z czasem jednak sytuacja zaczęła się poprawiać, nastąpiło ożywienie na rynku motoryzacyjnym, przez co polepszyła się kondycja finansowa obwinionego. Obwiniony wyjaśnił, że po okresie objętym wnioskiem o ukaranie udało mu się porozumieć z Urzędem Skarbowym i ustalić raty spłaty podatków, wpłacając stale miesięczne wpłaty. Obwiniony wskazywał, że od marca 2018 roku prowadzi rozmowy z pracownikami ZUS celem umożliwienia mu spłaty w ratach i podpisania układu ratalnego. Po konsultacjach z księgową i wypełnieniu niezbędnych do tego dokumentów złożył taki wniosek, który został przyjęty. Przy czym decyzji w tej sprawie jeszcze nie otrzymał.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, w których wskazał przyczynę nieopłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz fundusz pracy i gwarantowanych świadczeń pracowniczych. Wyjaśnienia te są w ocenie Sądu logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz konsekwentne, nadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów przedłożonych przez obronę, w szczególności - postanowienia Sądu wraz z uzasadnieniem (k. 66-70). Obwiniony nie negował wysokości zadłużenia składkowego. Twierdził, iż przyczyną nieopłacenia składek na w/w ubezpieczenia była bardzo trudna sytuacja majątkowa przedsiębiorstwa. Obwiniony opisał przy tym szczegółowe przyczyny powstania złej kondycji firmy, co koresponduje z uznanymi za wiarygodne dokumentami przedłożonymi przez obronę. Ponadto na wiarę zasługuje, że obwiniony podjął działania celem spłaty zobowiązań przedsiębiorstwa w zakresie uregulowań zaległości podatkowych do Urzędu Skarbowego. Nadto za zgodne z prawdą Sąd uznał twierdzenia, że obwiniony posiada obecnie środki na spłatę zobowiązań wobec ZUS, składając wniosek o rozłożenie ich na raty, co potwierdzają dokumenty w postaci pism (k. 73-77).

Sąd nie obdarzył przymiotem wiarygodności wyjaśnień obwinionego, w zakresie jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, twierdząc, iż jego działanie nie było zawinione i wynikało ze stanu wyższej konieczności uzasadniającej nieopłacenie składek. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, powoływana trudna sytuacja firmy nie świadczy jeszcze o braku zawinienia obwinionego w zakresie czynów z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, o czym Sąd szerzej wypowie się w dalszej części uzasadnienia.

Sąd dał wiarę dowodom ujawnionym w trybie art. 76 § 1 kpw. Do tych dokumentów należały: informacja z Prokuratury (k. 5), karta karna (k. 7-8), wydruk stanu należności (k. 9), informacja z CEiDG (k. 10), informacja z PESEL (k. 11),

deklaracje rozliczeniowe (k. 12-22). Powyższe dokumenty zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony. Potwierdzają one fakt zadłużenia obwinionego wobec ZUSu.

W ocenie Sądu na wiarę zasługują również dokumenty złożone przez obrońcę obwinionego na rozprawie w dniu 17 października 2018 r. w postaci: postanowienia Sądu wraz z uzasadnieniem (k. 66-67), korespondencji z ZUS (k. 71-76), pisma z ZUS (k. 77), zestawienia z Urzędu Skarbowego (k. 78-78v). Dokumenty te potwierdzają okoliczność prowadzenia rozmów obwinionego z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych na temat ustalenia warunków spłaty zadłużenia i wyjaśnieniem przyczyn braku uregulowania płatności składek. Wynika z nich również, iż dnia 19 września 2018 r. obwiniony złożył wniosek o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, popełnia ten, kto jako płatnik składek, albo osoba zobowiązana do działania w imieniu płatnika, nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie. Wykroczenie to zagrożone jest karą grzywny do 5.000 złotych. Z kolei zgodnie z art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne, w tym także art. 98 tej ustawy. Przedmiotem ochrony na gruncie tegoż przepisu jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji ubezpieczeń społecznych. Sprawcą wykroczenia z art. 98 może być tylko płatnik, lub osoba działająca w jego imieniu.

Ponadto obwinionemu zarzucono popełnienie wykroczeń, których znamiona opisane zostały w art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zgodnie ze wspomnianym przepisem, kto nie odprowadza w terminie składek na ubezpieczenie zdrowotne podlega karze grzywny. Na mocy art. 194 tejże ustawy odpowiedzialności przewidzianej w art. 193 podlega także ten, kto dopuszcza się czynów określonych w tych przepisach, działając w imieniu osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Przedmiotem ochrony na gruncie tego przepisu jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji ubezpieczenia zdrowotnego.

Jednocześnie należy podkreślić, iż wykroczenia wymienione w art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 2013 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych mają charakter indywidualny, czyli za ich popełnienie mogą odpowiadać jedynie osoby wskazane w dyspozycji danego przepisu. Taką osobą będzie płatnik składek oraz osoba zobowiązana do działania w jego imieniu. O tym, kto jest płatnikiem składek, rozstrzyga art. 4 pkt 2 ustawy o s.u.s.

Dla bytu wszystkich wyżej opisanych wykroczeń istotne znaczenie ma fakt, że dane składki nie zostały opłacone w terminie, co stanowi jedno ze znamion tych wykroczeń.

W myśli art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy a dnia 13 października 2013 roku o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik zobowiązany jest do przekazywania do ZUS-u deklaracji rozliczeniowych oraz do obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonego, rozliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy do 15 dnia następnego miesiąca. Z kolei art. 87 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi, że osoby i jednostki organizacyjne są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli do tych osób i jednostek nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym - w terminie do 15 dnia następnego miesiąca.

W tym miejscu podkreślić należy, że co do zasady każde wykroczenie (inaczej, niż przestępstwo) można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne (art. 5 kw). Z kolei z art. 6 § 1 kw wynika, że wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia

czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny). Art. 6§ 2 stanowi natomiast, że wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał (niedbalstwo) albo mógł przewidzieć (lekkomyślność). Przepis art. 48 nakazuje stosować powyższe przepisy (zawarte w części ogólnej kodeksu wykroczeń) także do wykroczeń przewidzianych w innych ustawach, jeżeli ustawy tych ustaw nie zawierają przepisów odmiennych. Zarówno w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, jak i w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych brak jest przepisów wyłączających stosowanie części ogólnej kodeksu wykroczeń, a zatem należy uznać, że wykroczenia, zarzucane obwinionemu mogły zostać popełnione zarówno z winy umyślnej (w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym, jak i nieumyślnie (w formie niedbalstwa lub lekkomyślności).

Zdanie Sądu w niniejszej sprawie bezsporne było iż nie opłacono składek na: ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz fundusz pracy i gwarantowanych świadczeń pracowniczych w ustawowym terminie na powyższe ubezpieczenia za okres od dnia 15 listopada 2016 roku do 15 sierpnia 2017 roku. Bezsprzeczna była również wysokość nieopłaconych składek. Wskazane okoliczności wynikają z uznanych za w pełni wiarygodne dokumentów dołączonych przez oskarżyciela publicznego do wniosku o ukaranie. Jednocześnie dla Sądu oczywistym było, że to obwiniony P. K. jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą z siedzibą w miejscowości B. przy ul. (...), był płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i to on odpowiadał za zaniechanie w terminowym uregulowaniu zobowiązań na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Okoliczności tych nie kwestionował sam obwiniony.

Obwiniony podnosił jednak, że fakt niepłacenia na rzecz ZUS wymaganych składek powstał na skutek problemów z płynnością finansową przedsiębiorstwa i brakiem środków na ich pokrycie, co spowodowane były podpisaniem niekorzystnych umów, skutkujących powstaniem zadłużenia u kontrahentów i koniecznością ich uregulowania w pierwszej kolejności. Okoliczność ta w jego ocenie miała usprawiedliwiać niemożność spłacania należności składowych na rzecz ZUS a tym samym wskazywać na brak zawinienia z jego strony.

Sąd, nie negując problemów finansowych firmy obwinionego, nie podzielił jego stanowiska w powyższym zakresie. Trudna sytuacja materialna nie może bowiem zwalniać obwinionego od odpowiedzialności za popełnione wykroczenia.

W piśmiennictwie wskazuje się iż „płatnik, który najczęściej jest jednocześnie pracodawcą, nie może powoływać się na złą kondycję finansową przedsiębiorstwa dla uzasadnienia zaniechania opłacania okładek. Nie może on usprawiedliwiać swego zachowania stanem wyższej konieczności (art. 16 § 1 k.w., art. 26 § 1-2 k.k.), a to z uwagi na naruszenie zasady subsydiarności. Mianowicie system prawny przewiduje szereg środków prawnych, których zasadniczym celem jest polepszenie kondycji finansowej przedsiębiorstw, np. postępowanie naprawcze, a instytucja stanu wyższej konieczności nie może służyć ratowaniu nierentownych płatników” (Jerzy Lachowski, artykuł 45822/9 Odpowiedzialność karna płatnika składek - wybrane zagadnienia Teza nr 9, PiZS 2004/12/25).

W tym miejscu zauważyć należy, że jeśli dochody przedsiębiorcy są na tyle małe, że nie pozwalają na uregulowanie bez większych opóźnień wszystkich jego zobowiązań, to receptą na powyższe jest upadłość, o czym mowa w art. 10 oraz art. 11 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe. Celem postępowania upadłościowego jest (w pierwszej kolejności) zaspokojenie roszczeń wierzycieli w najwyższym możliwym stopniu oraz – jeżeli racjonalne względy na to pozwolą – zachowanie dotychczasowego przedsiębiorstwa dłużnika, powyższe wynika z art. 2 ust. 1 Prawa upadłościowego. Jednakże art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego stanowi, iż Sąd oddala wniosek o ogłoszenie upadłości jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego lub wystarcza wyłącznie na zaspokojenie tych kosztów. Z materiału dowodowego wynika, że obwiniony nie złożył wniosku o upadłość. Obwiniony, mimo ciężkiej sytuacji finansowej decydował się na dalsze prowadzenie działalności. W tym czasie zatrudniał także pracowników. Obwiniony sam przyznał, że nie płacił na rzecz ZUS wymaganych składek, gdyż nie zostawało mu nic po uregulowaniu innych należności, które ona

sam uważała za priorytetowe (tj. spłatę kontrahentów). Takie zachowanie przedsiębiorcy w świetle obowiązujących w Polsce unormowań nie zasługuje na aprobatę, dlatego też zostało spenalizowane jako wykroczenie. Wskazana okoliczność również wskazuje na winę obwinionego, który prowadził działalność gospodarczą także w momencie, gdy nie było to już racjonalnym działaniem i należało złożyć wniosek o upadłość, aby pozostały majątek podzielić pomiędzy wierzycieli wedle reguł określonych obowiązującymi przepisami. Zdaniem Sądu obwiniony, decydując się na dalszą działalność jaka nie przynosiła dochodu świadomie podjął również decyzję o niepłaceniu składek na rzecz ZUS. Warto dodać, iż przedsiębiorca decydując się na prowadzenie działalności musi się liczyć z pewnym ryzykiem jakie się z tym wiąże, winien również przewidywać konsekwencję zawieranych kontraktów.

Zdaniem Sądu w świetle zebranego materiału dowodowego wina obwinionego – umyślna, w zamiarze bezpośrednim, nie budzi żadnych wątpliwości. Obwiniony, będąc przedsiębiorcą – osobą fizyczną - zatrudniającym pracowników jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Pomimo ciężącego na niej prawnego obowiązku, w okresie od 15 listopada 2016 r. do 15 sierpnia 2017 r. nie dokonał płatności składek na poczet ubezpieczenia społecznego, zdrowotnego, Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, które jako płatnik zobowiązana była zapłacić za zatrudnionych przez siebie pracowników, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA. Tym samym zachowanie obwinionego wyczerpało znamiona wykroczeń z art. 98 ust. 1 pkt 1a o sus oraz z art. 193 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym.

Sąd, uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, odstąpił od wymierzenia kary, bowiem w sprawie niniejszej w stosunku do osoby obwinionego w kontekście oceny prawnej jego zachowania, na płaszczyźnie wymiaru kary zaistniały przesłanki o charakterze przedmiotowym. Jak wskazuje się w doktrynie „Warunkiem stosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, jako łagodzącej konsekwencje odpowiedzialności jest - stosownie do § 1 art. 39 - zaistnienie tzw. wypadku zasługującego na szczególne uwzględnienie. Ustawa zakłada tu dwa alternatywne kryteria, przedmiotowe i podmiotowe, pozwalające na ustalenie, czy wypadek taki zachodzi. To pierwsze, to "charakter i okoliczności czynu", a więc elementy związane z samym czynem, choć nie tylko te, które wchodzi w zakres jego znamion (jak rodzaj naruszonego dobra, rozmiar szkody czy sposób działania sprawcy), a więc i np. przypadkowość zachowania, waga naruszonych reguł ostrożności, czy reagowanie na krzywdzące zachowanie innej osoby itd., te drugie to "właściwości i warunki osobiste", a więc okoliczności związane z osobowością sprawcy, jego poziomem intelektualnym, warunkami bytowymi, socjalnymi itd.” (por. Tomasz Grzegorzczak, Komentarz do art. 39 Kodeksu Wykroczeń, program LEX). Sąd doszedł do przekonania, iż nawet wymierzenie najniższej kary grzywny byłoby nieadekwatne z punktu widzenia zarówno prewencji indywidualnej jak i ogólnej, a także przekraczałoby stopień winy. Ustalony w toku postępowania fakt nieposiadania przez obwinionego wystarczających środków pieniężnych na terminowe opłacanie należnych składek z tytułu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych oraz za fundusz pracy i gwarantowanych świadczeń pracowniczych za zatrudnionych pracowników przy jednoczesnym spłacaniu kontrahentów mogła być rozpatrzona tylko i wyłącznie w zakresie zagadnień dyrektyw wymiaru kary i jedynie w tej materii wyrzucić skutki. W przekonaniu Sądu w/w okoliczność, podnoszona w toku całego postępowania przez obronę, nie może implikować braku wypełnienia przez obwinionego znamion wykroczeń wskazanych w treści wniosku o ukaranie. Sąd wziął pod uwagę postawę obwinionego, który uzyskując środki finansowe podjął kroki mające na celu regulację ciężących na nim zobowiązań. Obwiniony w chwili obecnej dokonuje regularnych spłat zaległych podatków do Urzędu Skarbowego. Nadto podjął rozmowy z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w zakresie możliwości uiszczenia należności w ratach, składając taki wniosek dnia 19 września 2018 r. W ocenie Sądu jego zachowanie jednoznacznie świadczy o dochowaniu wszelkich starań aby pokryć zadłużenie wobec organów państwowych.

Na podstawie przepisu art. 119 § 1 kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 30 złotych, ustaloną na podstawie art. 5 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz koszty postępowania, tj. zryczałtowane wydatki postępowania – 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z treścią art. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2017 roku o zmianie ustawy – Kodeks

postępowania w sprawach o wykroczenia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 21 grudnia 2017 r., poz. 2400)
– czynności wyjaśniające zakończone przez dniem wejścia w życie ustawy.